

(780) “तेषु क्षरणार्थः” (I-भ्वादिः-363. अक. सेट्. आत्म.)

‘कम्पने च’ इति क्षीरस्वाम्यादयः ।

तेपकः-पिका, तेपकः-पिका, तितेपिषकः-षिका, तेतेपकः-पिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि केषुषातुवत् (261) ज्ञेयानि । तेपितम्^A ।
तेपनः । तृचि गणकार्यस्थानित्यत्वात् तेषा इति क्षीरस्वामी ।

(781) “तेवृ देवने” (I-भ्वादिः-499. अक. सेट्. आत्म.)

तेवकः-विका, तेवकः-विका, तितेविषकः-षिका, तेतेवकः-विका ;
इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि केषपतिवत् (261) बोध्यानि । क्विपि-^Bतयूः²-
तय्वौ-तय्वः इति विशेषः ।

(782) “त्यज हानौ” (I-भ्वादिः-986. सक. अनि. पर.)

हानिः=उत्सर्गः इति बालमनोरमा । त्यागः इति क्षीरस्वामी ।

त्याजकः-जिका, त्याजकः-जिका, ³तित्यक्षकः-क्षिका, ⁴तात्यजकः-जिका ;
⁵त्यक्ता-त्री, त्याजिता-त्री, तित्यक्षिता-त्री, तात्यजिता-त्री ;
त्यजन्-न्ती, त्याजयन्-न्ती, तित्यक्षन्-न्ती ; —
त्यक्ष्यन्-न्ती-ती, त्याजयिष्यन्-न्ती-ती, तित्यक्षिष्यन्-न्ती-ती ; —
⁶व्यतित्यजमानः, त्याजयमानः, तित्यक्षयमाणः, तात्यज्यमानः ;
— त्याजयिष्यमाणः, तित्यक्षिष्यमाणः, तात्यजिष्यमाणः ;
⁷त्यक्-त्यग्-त्यजौ-त्यजः ; —

1. ‘अनुदात्तेश्च हलादेः’ (3-2-149) इति ताच्छीलिको युच् ।
2. ‘चट्टोः शृङ्गुनासिके च’ (6-4-19) इति ऊठि गुणे अयादेशे च रूपम् ।
3. सनि, झलि परतः ‘चो कुः’ (8-2-30) इति कुत्वे, षत्वे च रूपम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र प्रक्रिया ज्ञेया ।
4. यङन्तेऽभ्यासस्य, ‘दीर्घोऽक्तिः’ (7-4-83) इति दीर्घः । एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ।
5. जकारस्य कुत्वेन चकारः । एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम् ।
6. ‘कर्तरि कर्मव्यतीहारे’ (1-3-14) इति शानच् ।
7. क्विपि, कुत्वे, जश्त्वे च रूपम् ।
- A. ‘अतिस हर्षांशु धृतिश्च तेपिता गृहानिमान् प्रक्षिपितार्ति पश्यतः ।’

घा. का. 1. 47.

B. ‘कलोहकल्लोलकलिन्दजाजले बालैस्तयूभिः सह देवनोत्सुकम् ॥’ घा. का. 1.64.